№ 47. Poniedziałek 27. Lutego 1865. Rok wydania 55.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część nieurzędowa.

Lwów, 27. lutego.

W *Jener. Kor.* z 25go b. m. czytamy: „Doniesieniom o przedwczorajszem *posiedzeniu wydziału finansowego* przypisywano z wielu stron znaczenie, którego rzecz sama wiele nieuzasadnia. C. k. rząd państw oświadczył kilkakrotnie, że gotów zaprowadzić w preliminowanych wydatkach państwa redukcye, które okazałyby się możliwemi i potrzebnemi do uchylenia niedoboru państwa, przypuściwszy, że Rada państwa przyzwoleniem przenoszenia pozycyi w pojedyńczych ministerstwach i obradami nad budżetem na r. 1866 zapewni c. k. rządowi na czas dłuższy dalszą swobodę w specyalnem używaniu sum przyzwolonych. C. k. rząd był tego przekonania, że tym sposobem dadzą się w drodze porozumienia i przez skrócenie obrad osiągnąć przynajmniej takie same, jeżli nie lepsze rezultaty, i to na wszelki sposób prędzej niż na dotychczasowej drodze specyalnych obrad nad obydwoma budżetami przedłożonemi Radzie państwa. Wniosek deputowanego hr. *Vrintsa* miał na celu zasięgnąć zdania izby o tem, i rozumie się samo przez się, że kiedy izba przyjęciem tego wniosku wezwała wydział finansowy do zdania sprawy, czyli i jak dalece ułożenie budżetów na rok 1865 i 1866 wyjątkowo w odmiennej formie i w drodze porozumienia z rządem ma być przedsiębrane, powinno być od tej chwili zawieszone na tak długo obradowanie nad budżetem w wydziale finansowym, dopokąd izba nie poweźmie uchwałę nad oczekiwanem sprawozdaniem, i że członkowie c. k. rządu nie są przez ten czas obowiązani znajdować się na obradach budżetowych wydziału. Jeżeli zaś, jak to donoszą niektóre dzienniki, przesłane w tym duchu wydziałowi finansowemu oznajmienie p. ministra stanu miało wywołać niechęć w kołach finansowych i na przedwczorajszej giełdzie, tedy może się to zasadzać tylko na mylnem pojęciu i zupełnem zapoznaniu stanu rzeczy, który mające nastąpić po zdaniu sprawy wydziału finansowego obrady izby deputowanych na wszelki wypadek w dostateczny i zapewnie pomyślny sposób przedstawią i wyjaśnią.“

Do licznych sporów *między rządem pruskim a izbą* przybył teraz nowy. Wspominaliśmy już, że komisya wybrana do obradowania nad regulaminem zdobyczy morskich nie uznała odnośnego postanowienia królewskiego prawomocnem. Rząd zaś obstaje przytem, że rozporządzenie to jest wypływem naczelnej władzy wojennej i aktem władzy wykonawczej, przy którym niepotrzeba spółdziałania czynników, powołanych do uzupełnienia aktu prawodawczego.

Korespondencya Zeidlera zaprzecza pogłoskom o rozwiązaniu lub zamknięciu izby w razie przyjęcia wniosku Michaelego. — W sprawie Księstw donosi ta sama Korespondencya, że nie został wcale przedłożony wniosek względem uwolnienia Księcia Augustenburgskiego ze stosunku poddaństwa pruskiego, i że ostatecznej organizacyi Księstw nie można oczekiwać przed załatwieniem układów finansowych, prowadzonych skutkiem traktatu pokoju przez panów Lackenbachera i Meinike w Kopenhadze.

Znany spór między rządem francuzkim a nuncyuszem Monsign. Chigi zdaje się już być stanowczo załatwiony. *La France* pisze o tem: „Monsig. Chigi miał dziś długą konferencyę z ministrem spraw zagranicznych. Dowiadujemy się, że nuncyusz odczytał p. Drouin de Lhuys depeszę kardynała Antonellego, która jest zdolną podać rządowi francuzkiemu zupełną satysfakcyę w sprawie listów Monsig. Chigi i zatrzeć wszelki ślad tego smutnego wypadku.

W Mnichowie ogłoszone zostało na dniu 24go b. m. postanowienie królewskie, zwołujące bawarski sejm krajowy na dzień 27. marca r. b.

Dzienniki angielskie przyniosły już szczegółowe sprawozdanie z *obrad parlamentaroych na dniu 20. b. m.* Na posiedzeniu *izby wyższej* nazwał Lord *Lyreden* przedłożony od rządu raport pułkownika Jervois o zakładach obronnych Kanady urzędową niedyskrecyą, gdyż raport odkrywa stan rzeczy, który należało tak długo utrzymywać w tajemnicy, dopokąd nie zrobionoby coś dla zaradzenia temu. Oznajmia on, że granica Kanady jest zupełnie bezbronna i wystawiona na każdy atak amerykański. Sangwinicy lub filozofowie byliby wprzód usiłowali zaprzeczyć możliwości inwazyi amerykańskiej. Chociaż korespondencya rządu washingtońskiego z angielskim jest dość uprzejma, wiadomo przecież, że po tamtej stronie oceanu nie zawsze zdoła rząd utrzymać ludu na wodzy. Lud amerykański zaś nieukrywa wcale swojej niechęci ku Anglii, uczucia, które po większej części uważać potrzeba za owoc neutralności angielskiej. Pokój i przywrócenie unii będzie oznaczać wojnę z Anglią. W końcu żądał Lord Lyreden szczegółowych wiadomości o środkach jakich użył rząd ku ochronie Kanady. — Lord *Grey* bronił rządu. Wspomniony raport, zawierający tylko znane fakta, jest koniecznem uzasadnieniem projektów rządowych. Ale „parlamentarną niedyskrycyą“ musi on nazwać to, jeżli stosunek parlamentu na podstawie czczych pogłosek dzienników mexykańskich powątpiewa o spokojnem usposobieniu rządu amerykańskiego. — Lord *Derby* podziela zdanie Lyredena, uważa położenie Kanady za wielce zagrożone i zarzuca rządowi, że zanadto długo zaniedbywał budowę fortyfikacyi. — Lord *Granville* zarzucał poprzedniemu mowcy przesadę, a hrabia *Russell* ubolewał, że rząd udał się w taką dyskusyę, i odpowiedział na zarzut niedbałości Lordowi Derby, że niepodobna było rządowi proponować pierwej projektowanych teraz środków, ponieważ Kanadyjczycy nie chcieli sami nic uczynić dla wojskowej obrony Kanady.

Z Palermu donoszą *Jen. Kor.*, że obawa rządu z powodu wzmagającej się tam z każdym dniem *agitacyi w duchu burbońskim* jest tak wielka i groźna, iż bez ustanku nadchodzą tam świeże posiłki dla załogi wojskowej, i właśnie przed kilkoma dniami nadeszło znowu z Genuy cztery batalionów piechoty.

Nowy minister *hiszpański p. Castro* oświadczył izbie, że odwołuje projekt ustawy względem poboru podatków z góry, i że liczy na pomoc deputowanych przy nowym projekcie ku polepszeniu finansów kraju. Zgodne wiadomości z Hiszpanii donoszą jednak, że sytuacya tamtejsza jest bardzo groźna, i że może nawet ofiara Królowej nie zdoła powstrzymać wypadków.

O zachciankach unii amerykańskiej względem *anexyi na północy lub na południu* przynosi *Constitutionnel* długi list z Nowego Yorku, który zaleca szczególnej uwadze swoich czytelników. W liście tym powiada korespondent, że w Ameryce nie umieją wytłumaczyć sobie obawy, jaka objawia się w Europie przed wypadkami, które może pociągnąć za sobą zawarcie pokoju między północą i południem. Najprzód nie wierzą sami Amerykanie w blizkie ukończenie wojny, a nawet w takim razie mianoby trudne i wiele czasu wymagające zadanie z przywróceniem władzy związkowej. Powtóre do wojny zdobywczej w Mexyku nie skłoniliby się nigdy jenerałowie amerykańscy. Są jeszcze zanadto świeżo w pamięci nader ważne powody, które skłoniły doświadczonego jenerała Scotta do spiesznego zawarcia pokoju z Mexykiem. Dziś jest trudniejsza jeszcze sprawa niż przed 18 laty, a myśl, by oderwać od Mexyku część kraju w nagrodę za przywrócenie Juareza, jest zupełnie niepopularną w Ameryce. Podobnież ma się rzecz z Kanadą, i nie należy przeto uważać wcale za dobrą monetę fanfaronady dzienników, które codziennie prawią o zdobyciu Mexyku i Kanady.

Najnowsza *Times* przepowiada z większą jeszcze pewnością, niż dotąd *upadek dotychczasowej konstytucyi związkowej i rząd zcentralizowany* jako niezawodny prawie skutek dalszego prowadzenia *wojny amerykańskiej*. Amerykanie — powiada ten dziennik, poświęcili już unii wolność, a wkrótce może przekonamy się, że będą musieli unię poświęcić państwu. Będą musieli dać na ofiarę tę wolną i dobrowolną unię, którą założyli i za którą zginęli ich ojcowie, a to dla wyniesienia na tron władzy, która za wszelką cenę musi utrzymać się w obec wszelkich napaści, bez względu na to, jako konstytucya polityczna okaże się najprzydatniejszą na ten cel.

Monarchia Austryacka.

Lwów, 27. lutego. *(Rocznica nadania konstytucyi.)* Dnia wczorajszego jako w rocznicę nadania konstytucyi odbyło się uroczyste nabożeństwo w rz. kat. kościele archikatedralnym; celebrował JE. ks. Arcybiskup *Wierzchlejski* otoczony liczną asystencyą duchowieństwa. JE. pan Namiestnik fml. baron *Paumgartten*, przełożeni wszystkich władz cywilnych i wojskowych, członkowie wydziału krajowego, rady gminnej, magistratu, i rozmaitych korporacyi znajdowali się na nabożeństwie, wraz z licznem gronem pobożnych. Tutejsza gmina izraelicka odprawiła z tego samego powodu przedwczoraj wieczorem solenne nabożeństwo dziękczynne w nowej świątyni z licznym pobożnych udziałem.

Wiedeń, 25. lutego. *(Nowiny dworu.)* Na przedwczorajszy bal u dworu zebrało się w wielkiej sali rycerskiej burgu do 600 gości. Byli obecni wszyscy przebywający w Wiedniu, jak również zaproszeni z Gracu, Lincu, Salcburga i t. d. Arcyksiążęta i Arcyksiężny, członkowie rodziny Księcia Koburga; Książęta Liechtenstein, Schwarzenberg, Auersperg, Lobkowitz, wszyscy ministrowie i kanclerze nadworni w wielkim uniformie, posłowie i ambasadorowie z swoimi sekretarzami, jeneralicya, prezydenci obudwu izb Rady państwa i t. d. *Najjaśniejsi Państwo* weszli do sali balowej około godziny 10tej po trzykrotnem oznajmieniu laską przez pierwszego mistrza ceremonii. Jej Mość Cesarzowa miała białą suknię, włosy ozdobione były przepysznym dyademem i świeżemi hyacyntami. Cesarz był w uniformie marszałka. Damy były w jasnych sukniach z prawdziwemi kwiatami we włosach. Ich MM. Cesarz i Cesarzowa przeszli przez wszystkie sale, witając na wszystkie strony uprzejmie i rozmawiając z kilku zaproszonymi, a potem usiedli na podwyższonej estradzie. Bawili do północy na balu, który trwał do godziny 4tej zrana.

Gaz. wied. zaprzecza doniesieniom dzienników o przybyciu Wielkiego Księcia Sasko-Weimarskiego do Wiednia. Co do balu dworskiego donosi ten dziennik, że było na nim około 1300 osób, że bal ten zaczął się o godz. pół do 9ej zaraz po przybyciu Najj. Państwa, i skończył się z Ich odjazdem o północy.

(Wiadomości bieżące) D. 3., 17. i 31. marca będą wieczory recepcyjne u pana ministra stanu. Na wczorajszym balu u księcia Schwarzenberga byli także obecni Najjaśniejsi Państwo.

(Czynności wydziałów rady państwa.) Pismo JEx. pana ministra stanu odczytane przez szefa wydziału finansowego na posiedzeniu tegoż w d. 23. b. m. opiewa jak następuje:

Izba deputowanych rady państwa na dzisiejszem posiedzeniu odnośnie do oświadczeń danych przez pana ministra finansów w imieniu Cesarskiego rządu przy przedłożeniu budżetu na rok 1866, uchwaliła wezwać wydział finansowy aby izbie zdał sprawę, „czy i o ile z uwzględnieniem oświadczenia danego przez ministra finansów w imieniu całego ministeryum przy przedłożeniu budzetu— należałoby dla osiągnięcia znacznych oszczędności, przedsięwziąść ustanowienie cyfr ustawy finansowej na lata 1865 i 1866 wyjątkowo w formie odmiennej od dotychczasowej, w drodze porozumienia z rządem.“

Doniosłość tej uchwały, której skutkiem może być odmienne od dotychczasowego traktowanie budżetu państwa na r. 1865, każe wnosić, że wydział finansowy wstrzyma tak długo obrady specyalne nad wspomionym budżetem dopóki izba deputowanych nie uchwali czy dotychczasowe postępowanie przy stanowieniu budżetu ma być zatrzymane i dalej prowadzone, albo czy ma inne nastąpić.

Gdyby jednak wbrew temu domysłowi wydział finansowy był innego zdania i uchwalił pomimo dzisiejszej przeciwnej uchwały prowadzić dalej specyalną obradę nad budżetem na r. 1865, tedy mam oświadczyć w imieniu cesarskiego rządu, że ministrowie i inni reprezentanci rządu dopóty nie mogą wziąść i nie wezmą udziału w tej szczegółowej obradzie, dopóki izba deputowanych nie uchwali jaki na przyszłość ma być użyty sposób postępowania względem budżetu na r. 1865.

Mam zaszczyt upraszać JW. Pana abyś chciał zawiadomić wydział finansowy o tem oświadczeniu cesarskiego rządu.

Wiedeń, 23. lutego 1865.

Schmerling m. p.

Do JW. Prezydenta izby deputowanych Dr. Hasner de Artha.

Wydział finansowy obradował nad wnioskiem hrabiego Vrints i uchwalił, za pośrednictwem prezydyum izby deputowanych podać odezwę do w. rządu, i wezwać go, aby wymienił cyfry, które ogółem i z każdego etatu wykreślić zamierza, jakoteż warunki pod któremi na te wykreślenia przystać może.

Co do powyższego oświadczenia w. rządu wydział finansowy ma odpowiedzieć, że nie widzi się w możności, wyrzucić z porządku dziennego obradę nad budżetem za r. 1865. — Przyszłe posiedzenie odbędzie się dnia 2. marca. Na porządku dziennym etat rady stanu i jeźli będzie potrzeba wniosek hr. Vrintsa. Przy oznaczaniu dnia posiedzeń miano wzgląd na potrzebę zostawienia czasu rządowi do udzielenia żądanej odpowiedzi.

(Z wydziałów parlamentarnych.) Na posiedzeniu Wydziału finansowego z dnia 22. lutego przyjęto budżet wydziału oświecenia publicznego prawie w całości według propozycyi rządu. Drobne strącenia przez referenta wydziału proponowane, po wyjaśnieniu rzeczy przez p. ministra stanu po większej części odrzucone zostały.

Na posiedzeniu Wydziału finansowego z dnia 23. lutego odczytano notę ministra stanu, w której minister w imieniu całego rządu oświadcza, iż w skutek przekazania propozycyi hr. Vrintsa wydziałowi finansowemu rząd widzi się spowodowany nie delegować reprezentantów swoich na dalsze obrady nad budzetem z roku 1865 w sposób zwyczajny prowadzić się mające, aż do chwili decyzyi co do tego wniosku ze strony wydziału, lub gdyby wydział wniosek uchylił, ze strony samej izby deputowanych.

Po rozprawie, w której wzięli udział dep. Herbst, Taschek, hr. Vrints, Grocholski, Teutsch, van der Strass, przewodniczący w wydziale, dep. Pratobevera oznaczył na dzień jutrzejszy termin do rozbioru tego przedmiotu, bez wezwania jednak ministrów na posiedzenie wydziału dopóty dopóki zapytania do ministeryum wystósować się mające sformułowane nie będą.

Na posiedzeniu wydziału względem projektu rządowego do wymiaru i poboru dodatków do podatku zarobkowego i dochodowego, od przedsiębiorstw dróg żelaznych, radzca ministeryalny Weisman, jako reprezentant rządu, motywując projekt rządowy oświadczył, iż podatek dochodowy właściwie tam pobierany być powinien, gdzie się naczelna dyrekcya przedsiębiorstwa jakiego znajduje. Wiedeń i niższa Austrya były dotąd w posiadaniu dodatków do całego podatku dochodowego, słuszność zaś wymnga ażeby miastu i krajowi temu pozostawiono połowę tychże dodatków.

Dep. Schlegel wniósł ażeby udział Wiednia i niższej Austryi do jednej czwartej części oznaczony został.

Po krótkiej rozprawie wniosek ten przyjęto czterema głosami przeciwko trzem i wyznaczono dep. Herbsta na referenta.

Wyszło już sprawozdanie dep. Doblhoffa o budżecie ministeryum handlu. Referent proponuje przy wszystkich pozycyach znaczne strącenia, które w ogóle 442.360 zł. wynoszą. (Przy samych wydatkach nadzwyczajnych centralnego zarządu referent chce strącić 200.000 zł. odnoszących się do kosztów przygotowawczych prac technicznych w sprawach dróg żelaznych) Przy innych pozycyach, n. p. przy dochodzie z poczty strącenia odnoszą się tylko do administracyi. W ogólę sumę żądaną 13,606.741 zł. referent proponuje zredukować do 13,164 381 zł.

(Posiedzenie izby panów.)

Na posiedzeniu izby panów z dnia 25. lutego zajęli miejsca na ławicy ministeryalnej Ich Excel. pp. ministrowie *Mensdorff*, *Mecsery*, *Lasser*, *Plener*, *Nadasdy*; naczelnik sekcyjny *Kalchberg*.

Po odczytaniu protokołu hr. *Leo Thun* wniósł następującą interpelacyę do ministeryum handlu względem drogi żelaznej lwowsko-czerniowieckiej.

1. Czyli data w interpelacyi podane względem niwelety, przyznanej przedsiębiercom budowy drogi żelaznej lwowsko-czerniowieckiej są prawdziwe?

2. Czy kolej lwowsko-czerniowiecka nie może się obejść bez stacyi przygłównej we Lwowie?

3. Czyli punkta, do których połączenia zobowiązano koncesyonaryuszów kolei lwowsko-czerniowieckiej, nie mogą być dosiągnięte maxymalnem podniesieniem 1—200 kolei galicyjskiej Karola Ludwika, lub też czyli odstąpione od tego maxymalnego podniesienia jedynie ze względu na oszczędzenie kosztów budowy?

4. Czyli wysokie ministeryum handlu zechce złożyć izbie panów projekt długości i sytuacyę, według której kolej lwowsko-czerniowiecka wykonana być ma?

Kierujący ministeryum handlu p. baron *Kalchberg* oświadczył. iż na interpelacyę tę odpowie na jednem z najbliższych posiedzeń.

Następnie książę *Jabłonowski* złożył petycyę kolei nadcisańskiej o zmianę niektórych punktów umowy z administracyą skarbu zawartej, tudzież petycyę towarzystwa gospodarczego krakowskiego o ulżenie podatków.

Z porządku dziennego izba wysłuchała relacyi Wydziału finansowego, względem projektu rządowego, zniżenia o 10% opłaty przy produkcyi płynów alkoholicznych. Referent, baron *Rueskäfer*. powiada, iż izba deputowanych odrzuciła projekt rządowy, a natomiast uchwaliła prawo, według którego zwrot podatku przy wywozie o 10% podwyższony być ma. Większość wydziału finansowego izby panów oświadczyła się przeciwko temu prawu, i wniesła „ażeby izba panów nieprzyjęła prawa przez izbę deputowanych wotowanego i wezwała rząd izby z wszelkiem możliwem przyspieszeniem złożył projekt do prawa, regulujący podatek od płynów alkoholicznych według objętości zacieru, i zapewniający pobór podatku.“ Następnie jako życzenie wysokiej izby wydział proponuje, wezwać rząd 1. ażeby zaprowadził dokładne cymentowanie naczyń do transportu spirytusu przeznaczonych, 2. ażeby zważył czyli podatek zwrócony być może od spirytusu na cele techniczne użytego, 3. ażeby zechciał się zająć opodatkowaniem drożdży prasowanych w interesie dochodów skarbu publicznego. Jako główne zaś życzenie wydział finansowy wyraża postaranie się o pewny aparat mierniczy, dla zapobiezenia defraudacyi.

Przeciwko wnioskom komisyi finansowej przemawia hr. *Lariss* i proponuje ażeby rzecz cała do zbadania przekazanna była osobnej komisyi, złożonej z 4 członków wybranych z pośród wydziału finansowego, a z trzech członków wybranych z pośród izby.

Hr. *Wickenburg* zastrzega sobie złożenie poprawki do wniosku wydziału finansowego.

Za wnioskami wydziału i przeciwko propozycyi hr. *Larissa* przemawiają bar. *Romaszkan*, książę *Jabłonowski* i baron *Paumgartner*, zaś przeciwko tymże wnioskom i za propozycyą hr. Larissa, książę *Salm* i hr. *Leon Thun*. Po zreasumowaniu rozpraw przez referenta i wyjaśnieniu rzeczy przez p. ministra skarbu, propozycya hr. Larissa przyjęta została większością 34 głosów z 56. Poczem izba przystąpiła do wyboru komisyi, który padł na barona *Romaszkana*, bar. *Reyera*, księcia *Schwarzenberga* i księcia *Colloredo* z wydziału finansowego, tudzież na hr. *Larissa*, hr. *Leona Thuna* i księcia *Salm* z całej izby.

Następnie odczytano petycye duchowieństwa lombardzko-weneckiego o uwolnienie od podatku domowego i od stowarzyszenia cukru burakowego austryackiego, i dalsze rozszerzenie kredytu podatkowego. Petycye te rządowi do wiadomości przesłane zostały, poczem posiedzenie zamknięto, bez oznaczenia dnia przyszłego posiedzenia.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 23. lutego. *(Powrót deportowanych.) Dzien. Warszaw.* zawiera następujący artykuł: Chociaż są jeszcze ludzie niepoprawni, którzy ukrywając się w cieniu, nie porzucili nadziei wyzyskiwania jeszcze łatwowiernych i ściągania nowych klęsk na kraj, z przyjemnością stwierdzamy, że ich podziemne knowania powszechnie wzbudzają tylko uczucie odrazy i litości. Głos tych ludzi, którzy pod płaszczykiem kłamanego patryotyzmu, pobudzani byli jedynie najgrubszym egoizmem, dziś jest bez oddźwięku w kraju; a jeżeli z powodu ich ciągłych podżegań, nie podobna było dotąd znieść stanu wojennego, który skruszył ich przelotną władzę, przynajmniej można już było powrócić na łono rodzin dosyć znaczną liczbę osób, mniej lub więcej skompromitowanych, które musiano wywieźć wewnątrz Cesarstwa. Żadna z nich zapewne nie będzie mogła się uskarżać na przyjęcie pomiędzy ludem ruskim, tak niegodnie spotwarzanym w tajemnych pamfletach sprzysiężenia, a pobyt ich podczas przeszło jednego roku pośród tego ludu, który mieli sposobność poznać, również jak i zasoby i rozległość cesarstwa, posłuży im, jak należy się spodziewać, za skuteczną naukę.

Nim utrwalenie spokojności publicznej pozwoli otworzyć wrota Królestwa większej liczbie deportowanych, w obec płaczliwego artykułu *L'Opin. nat.* z 17., żądającego amnestyi, możemy zapewnić, że ci, których nazywa *masą walczących*, a których nazwiemy *masą uciekinierów*, mogą powrócić do kraju, bez obawy sądów wojennych. Tylko przewódcy, którzy zbłąkali tylu ludzi prostych i łatwowiernych, tylko ci co należeli do organizacyi żandarmów wieszających, sztyletników i trucicieli, nie korzystają i nie mogą korzystać z łatwości powrotu, udzielonej od kilku miesięcy wychodźcom, umierającym z głodu za granicą. Ci którzy zawinili tylko względem monarchy, mogą powrócić do kraju, a prowadząc dalej za granicą nędzne, koczujące życie, mogą tylko sobie przypisać winę cierpień jakie doznają. W żadnym razie nie może spadać za to odpowiedzialność na rząd.

(Czynności komitetu urządzającego.) Cesarz zatwierdził postanowienie komitetu urządzającego aby wszystkie ugody między właścicielami dóbr a dzierżawcami, na mocy których włościanie zrzekli się prawa polowania i rybołostwa na gruntach, które się stały ich własnością, straciły moc obowiązującą. Postanowiono także, że jeżliby właściciele dóbr i dzierżawcy nie mogli pogodzić się co do rozwiązania ugód, ci ostatni mają prawo żądać ich rozwiązania.

Kronika.

Przedwczoraj był u Ich Excelencyi Państwa Namiestnikowstwa świetny wieczór tańcujący. Przeszło dwieście osób zaproszonych zebrało się o oznaczonej godzinie w salonach pałacu namiestnictwa. Między gośćmi znajdowali się trzej księża Arcybiskupi Lwowscy, obywatele ziemscy mieszkający we Lwowie, tudzież dostojnicy wojskowi i wyżsi urzędnicy. Tańce rozpoczęły się około godziny 9ej i trwały do 3ej rano.

(Posiedzenie wileńskiej komisyi archeologicznej). W dniu 11. stycznia odbyło się w Wilnie doroczne posiedzenie komisyi archeologicznej pod prezydencyą Eustachego hr. Tyszkiewicza. Zagaiwszy posiedzenie, prezydujący zawiadomił obecnych członków, że w Moskwie w październiku roku zeszłego uorganizowało się towarzystwo archeologiczne pod przewodnictwem rzeczywistego członka komisyi, światłego archeologa hr. Alexego Uwarowa, który uposażył naukę kilkoma ważnemi pracami i kosztownemi dziełami. Następnie, na wniosek prezydującego, jednogłośnie uchwalono wejść w stosunki z nowoutworzonem towarzystwem i przesłać hrabiemu Uwarowowi w darze ze strony komisyi wszelkie dotychczasowe jej wydania. Po odczytaniu potem przez uczonego sekretarza komisyi protokołu z poprzedniego posiedzenia i listy nadesłanych w ciągu miesiąca ofiar do muzeum, członek Wincenty Korytyński odczytał krótki przegląd starożytnych dokumentów nadesłanych do muzeum z polecenia głównego naczelnika kraju, a dotyczących pierwszych chwil istnienia zakonu braci św. Jana Jerozolimskiego w m. Poznaniu. Wszystkie te oryginalne dokumenta, pisane w języku łacińskim na pargaminie, sięgają końca XIII. i początku XIV. wieków i są zajmujące pod względem osnowy oraz jako paleograficzny zabytek odległej przeszłości. Następnie uczony sekretarz odczytał sprawozdanie z czynności komisyi archeologicznej za rok 1864 i o stanie będącego przy tejże muzeum starożytności.

(Oświetlenie gazowe w Moskwie.) „Mosk. Wied." donoszą: W końcu zeszłego tygodnia powrócił z Londynu do Moskwy p. Buke i podpisał kontrakt na przedsiębiorstwo oświetlenia gazem tutejszego miasta. Kaucya już jest złożona i roboty około kanalizacyi ulic rozpoczną się jak tylko dozwoli pora roku, to jest, po puszczeniu śniegów. Najdalej w sierpniu 1866 r. spodziewanem jest oświetlenie gazowe niektórych ulic.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

(Kolej ze Lwowa do Tarnopola.) Słychać, że spółka Sapieha & Herz podała znowu prośbę o pozwolenie budowy kolei ze Lwowa do Brodów z boczną linią do Tarnopola. Długość całej tej linii wynosi 24 mil, a koszta obliczono na 19 milionów złotych. Spółka żąda zagwarantowania $5^1/_5$ %.

(Ślad kolei żelaznej ze Lwowa do Czerniowiec) został już ostatecznie wytyczony aż do punktu połączenia z koleją Karola Ludwika przy dworcu kolei we Lwowie.

Długość kolei ze Lwowa do Czerniowiec wynosi 35 mil a maximum stosunku wzniesienia 1:125.

Ślad przechodzi pod Jezupolem przez Dniestr, pod Stanisławowem przez czarną i złotą Bystrzycę a pomiędzy Kołomyją a Czerniowcami 3 razy przez Prut, wszędzie po stałych mostach znacznej szerokości, z konstrukcyą żelazną według doświadczonego, na kolei Karola Ludwika zastosowanego systemu Schifkorna.

Stacye będą urządzone we Lwowie, Staremsiole, Boryniczach, Chodorowie, Bortnikach, Bukaczowcach, Bursztynie, Haliczu, Jezupolu, Stanisławowie, Otyni, Korszowie, Kołomyi, Zabłotowie, Śniatynie, Łużanie i Czerniowcach.

Dla przyspieszenia budowy wszystkie roboty ziemne i murarskie poruczono subantreprenerom, i poczyniono wszelkie przygotowania aby z nadejściem wiosny można było rozpocząć budowę na całej linii; w ciągu zimy załatwi swoje czynności komisya wyznaczona do zakupna gruntów, bicie pilotów, i dowóz kamienia zajmie resztę czasu.

Szczególniej ważnym był ukończony już dowóz materyałów żelaznych do mostów systemu Schifkorna, z fabryk krajowych, i progów w części dębowych, tudzież urządzenie przewozu szutru. Szyny z fabryki barona S. M. Rothschilda w Witkowicach (ogółem wagi 100.000 cet. cel.) znajdują się już w rozmaitych miejscach wzdłuż kolei.

Celem połączenia tej kolei z koleją Karola Ludwika w dworcu we Lwowie, administracye obu kolei wysadziły osobne komisye, które wkrótce mają ukończyć swoje prace.

Stryj, 18go lutego. W 1. połowie b. m. były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów na targach w obwodzie tutejszym:

	Miejsce targu:											
	Mikołajów		Rozdół		Żydaczów		Dolina		Bolechów		Wojniłów	
	zr	cen.	zr	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austryacką											
Miec pszenicy	3	.	2	80	4	.	2	80	3	20	2	50
„ żyta	2	.	2	10	2	50	1	80	2	20	1	80
„ jęczmienia	1	55	1	60	2	.	1	60	2	.	1	10
„ owsa	.	90	.	80	1	.	1	.	1	50	.	80
„ hreczki	1	65	1	60	2	.	.	.	3	50	2	.
„ kukurudzy	2	50	.	.	2	50	2	80	3	.	3	.
„ ziemniaków	1	.	.	.	.	.	.	.	.	.	1	.
Cetnar siana	3	.	1	10	1	20	1	30	1	80	1	.
„ wełny	.	.	.		.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu	.	.		.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	8	.	8	.	7	.	5	.	5	.	5	.
„ „ miękkiego	6	30	5		6	.	3	85	4	.	4	.
Funt mięsa wołowego	.	11	.	10	.	8		8	.	8	.	10
Mas okowity	.	60	.	45	.	80	.	52	.	70	.	60

(Prawdziwy tytoń turecki.) *Bukowina* donosi, że wys. c. k. ministeryum finansów rozporządzeniem z 23. stycznia b. r. l. 2665/121 dozwoliło na próbę sprzedawać na Bukowinie nowy gatunek prawdziwego tytoniu tureckiego pod nazwą: „Prawdziwy tytoń turecki średnio przedni" w jednofuntowych paczkach, funt lekkiej wagi po 1 złr. 90 c. w. a.

Ostatnia poczta.

Berlin, 25. lutego. *Nordd. Allgem. Ztg.* donosi: Depesza pruska, która zestawia warunki dla zabezpieczenia interesów Prus i Niemiec w Księstwach nadelbiańskich, odeszła 23. b. m. do Wiednia. — Zapewniają, że telegram w wiedeńskiej *N. Fr. Presse* z Berlina z 22. b. m., który utrzymuje, jakoby punktuacya podpisana przez panów Bismarka i Oubrila w sprawie szleswicko-holsztyńskiej wysłaną została 22. b. m. kuryerem do Petersburga, jest zupełnie zmyślony.

Drezno, 25. lutego. Dzisiejszy *Dresd. Journal* zapewnia w obec przeciwnych twierdzeń, że ani rząd saski, ani bawarski nie doradzały Księciu Augustenburgskiemu apelacyi do mocarstw europejskich.

Hamburg, 24. lutego. *H. Börsenhalle* donosi z Kielu z wiarogodnego źródła, że wiadomość, jakoby miasta Szleswik i Kiel miały otrzymać także załogę austryacką, jest zupełnie zmyślona.

Brunświk, 25. lutego. Pałac rezydencyjny zgorzał wczoraj z wyjątkiem lewego skrzydła; ogień powstał po rozpoczęciu balu dworskiego. Dopiero zrana przytłumiono ogień.

Londyn, 24. lutego. Na interpelacyę *Maguira* na dzisiejszem posiedzeniu *izby niższej* odpowiedział minister *Layard*: „Uproszone zostało pośrednictwo Francyi między Brazylią i rządem państwa Montevideo. Anglia, której nie proszono o pośrednictwo, pozostanie neutralną. Leandra Gomes (obrońcę Paysandu) i innych oficerów rozstrzelali z zimną krwią (ludzie jenerała Flores.)

Petersburg, 24. lutego. Rosya jako mocarstwo opiekuńcze odrzuciło wniosek Turcyi względem amnestyi dla skazanych w r. 1860 za rzeź chrześcian w Syryi.

Ateny, 19. lutego. Na wyspach Jońskich wzmaga się wzburzenie, minister stanu pojechał tam, o odjeździe hrabi Sponnecka nie słychać nic. Matka Króla ma przybyć wkrótce. W okręgu Trypolisy przylepiano proklamacye rewolucyjne.

Konstantynopol, 19. lutego. Czas służby w armii ma być zredukowany z 5 na 3, a w marynarce z 7 na 5 lat. Po bliskim powrocie Osmana Baszy ma być kwestya kanału suezkiego stanowczo rozstrzygnięta.

Diedda, 25. grudnia. Król Teodor kazał uwięzić posłańców pełnomocnika angielskiego, a konzula angielskiego Camerona okuć w ciężkie kajdany.

Kalkuta, 23. stycznia. Major Adams, delegat z Peszaweru, został zabity przez fanatycznych Mahometanów.

Szanghai, 9. stycznia. Poseł angielski p. *Alcock* powiózł do Anglii konwencyę zawartą z Taikunem, która gwarantuje wolną żeglugę na morzach wewnętrznych i utworzenie konzulatu w Simonosaki lub zapłacenie wynagrodzenia za expedycyę do Simonosaki. Stosunki z Japonią są pomyślne.

Hongkong, 14. stycznia. Changkow obsadzony ciągle jest jeszcze przez Taipingów oblegają wojska cesarskie. W Jokohanie stracono znowu jednego z morderców oficerów angielskich.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 25. i 26. lutego 1865.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 6° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	''' 326.46	— 2.8	88.9	zachodni	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	326.33	— 1.2	89.5	północny	„	„
10.god.wiecz.	326.69	— 2.9	91.5	„	„	„
7. god. zrana	''' 327.00	— 2.4	91.9	połud.-zach.	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	327.25	0.0	88.5	zachodni	„	„
10.god.wiecz.	327 45	— 1.4	87.5	„	„	„

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 25. lutego.

Hotel George: PP. Hr. Polityło Aureli, z Rosyi. — Hr. Dzieduszycki Jul., z Jarczowiec. — Hr. de la Scalla Balt., z Kalinestie. — Kellermann Józef, z Tryneży.

Hotel europejski: Lewartowski Wład., z Dobrucowa.

Hotel Krakowski: Krajewski Nik., z Czech.

Dnia 26. lutego.

Hotel George: PP. Ks. Puzyna Józef, z Gwoźdźca. — Piliński Konst., z Tarnowca.

Hotel Langa: Hr. Komorowski Roman, z Złoczowa. — Tomka Wilh., c. k. rotm., z Brzeżan. — Loellner Ilip., c. k. podpor., z Nowego Sącza.

Hotel angielski: Hr. Drohojewski Józef, z Balic.

Hotel krakowski: Hr. Dzieduszycki Alfons, z Uhełna. — Sozański Cel., z Kornalowic. — Spaczek Adolf, z Korszowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 25. lutego.

PP. Hr. Zieliński Wit, do Brzeska. — Załuski Kaj., do Rzeplina. — Croisse Lud., do Koszelowa. — Łączyński Stan., do Batiatycz.

Dnia 26. lutego.

PP. Amster Maur., do Czerniowiec. — Falkowski Michał, do Głuchowa. — Bal Franc., do Tuligłów. — Bocheński Józef, do Głęboczka. — Mikuli Jędrzej, do Grobicza. — Padlewski Szymon, do Perepelnik. — Pieńczykowski Józef, do Wybranówki. — Osmólski Wład., do Wiednia. — Rulikowski Ludw., do Krakowa. — Treter Hilary, do Łonia. — Udrycki Adolf, do Wielkich Mostów.

T E A T R.

Dziś teatr polski: **„Raptus"**, komedya w 1 akcie z francuzkiego; poprzedzi: **„Fabrykant zabawek"**, komedya w 1 akcie z fran. po raz drugi. Na zakończenie: **„Czarodziejskie skrzypki"**, muzykalna legenda w 1 akcie z niem.

Jutro ostatni *Bal maskowy.*

Dnia 25. lutego 1865 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujących pięć liczb:

12. 39. 21. 36. 73.

Przyszłe ciągnienia nastąpią dnia 11. i 22. marca 1865 r.

Kurs Lwowski.

Dnia 25 lutego		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	28	5	33
Dukat cesarski	„ „	5	30	5	35
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	21	9	34
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	77	1	80
„ papierowy rosyjski	„ „	1	46	1	48
Talar pruski	„ „	1	67	1	69
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	72	—	72	63
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	75	60	76	23
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	73	60	74	35
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	78	73	79	45
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	222	50	225	—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 25. lutego.	zlr.	kr.
5% Metaliki	71	90
5% pożyczka narodowa	79	20
Losy z 1860 roku	93	80
Akcye banku wiedeńskiego	802	—
„ „ kredytowego	188	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	112	80
Srebro	111	75
Dukat pojedyńczy	5	34

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dni 24. lutego.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	67.40	67.50
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	98.—	98 25
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	79 15	79 25
od kwiet. do paźd. po 5%	79.15	79 25
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	83.25	83.75
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	72.—	72.20
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	72.—	72.20
dtto. po 4½%	64.—	64.25
dtto. „ 4%	56.50	57.—
dtto. „ 3%	42.50	43 —
dtto. „ 2½%	35.25	37.—
dtto. „ 1%	14.60	14.80
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	161.75	162.25
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	157.25	157.75
Przez. do wyl. z r. 1854	88.25	88.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	93.80	93 90
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	96.25	96 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	87.—	87.10
Renty Como po 42 lir. aust.	17.75	18.25
Wylos. obl. daw. n. długu państ. po 5%	67.—	68.—
„ 4½%	63.—	63.50
„ 4%	56.—	56.50
„ 3½%	48.50	49.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	58.—	59.—
„ 2¼%	52.—	53.—
„ 2%	46.—	47.—
„ 1¾%	40.50	41.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	71.50	72.—
„ 4½%	67.25	67.75
„ 4%	60.—	60.50

B. Krajów koronnych. Obligacye indem. po 5% za 100 zł.		
Niższej Austryi	88.50	89.—
Wyż. Aust.	88.50	89.—
Salcburg	91.—	92.—
Czech	92.—	93.—
Morawii	90.50	91.50
Szląska	89.50	90.50
Styryi	90.—	91.—
Tyrolu	—.—	—.—

Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Kar., Krainy i Wyb.	88.60	92.—
Węgier	74 75	75.10
Banatu Tem.	73.—	73.50
Kroacyi i Slawonii	74.75	75.25
Galicyi	73 60	74 —
Siedmiogrodu	71.75	72 25
Bukowina	72.—	72.25
Z klauzulą wylos. w r. 1867	71.25	71.75
Banat Temesz.	71.—	71.25
Lomb. wen. poż. z r. 1859	95.—	96.—
po 5%	—.—	—.—
Dług Tyrolu „ 4%	57.—	57.50
„ 3½%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3%	57.—	57.50
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	28.25	28.75
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

Po 3% za 100 zł.	26.50	27.50
„ 2½% „ 100 „	22.50	23.—
„ 2¼% „ 100 „	20.—	20.50
„ 2% „ 100 „	18.—	18.50
„ 1¾% „ 100 „	16.75	16.25

3. Akcye. (Za sztukę.)

Banku narodowego	803 —	804.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	187.80	188.—
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	569.—	570.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	85.50	85.75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1830.—	1832.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	199.10	199.30
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	246 —	247.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	135.75	136.—
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	222.75	223.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35%	61.50	62.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	162.50	163.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	124 25	124 75
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147 —	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	710.—	720.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	254.—	256.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	190.—	195 —
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	145.—	146.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	474.—	475.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	231.—	234.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	400.—	405.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	269.—	271.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	370.—	375.—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	102.—	102.25
przeznaczone do los. po 5%	93.—	93 25
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	88.50	88.75
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	71 50	71.75
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	80.50	81.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.—	98.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	89.—	89.50
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	81.50	82.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	112.50	113.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	110.25	110.50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92.50	93.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.80	90.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	79.25	79.75
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	92.—	92.50
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.50	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	95.—	96.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95.50	96.—
Lloyda za 100 zł.	90.50	91.50

6. Losy. (za sztukę.)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	127.80	128.—
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	86.—	86.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	114.—	115 —
„ „ po 50 zł. m. k.	49.—	49.50
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	27.—	27.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	114.—	115.—
Salma „ 40 „ „	31.—	31.50
Palfiego „ 40 „ „	29.75	30.25
Clarego „ 40 „ „	27.—	27.50
St. Genois „ 40 „ „	27.25	27.75
Windischgrätza 20 zł. „	18.—	18.25
Waldsteina 20 „	19.50	20.—
Keglevicha 10 „	14.50	15.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	94.80	94 90
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	94 80	95.—
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	84.60	84 80
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	112 80	112 90
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	44 50	44.60
Marsylia za 100 fr.	44 80	44.85
Paryż za 100 fr.	44 85	44.90
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu)

Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	5.34	5.35
dtto. pełnej wagi	5 34	5 35
Korona	15.45	15.50
20frankówka	9 04	9.05
Rosyjski imperyał	9 23	9.25
Talar związkowy	1.67½	1.68½
Srebro	111.75	112.
Kurs korony w c. k. kasach	13zł. 50c.	

Odpowiedzialny Redaktor Adolf Rudyński.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.